KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 2461/84

af 20. august 1984

om gennemførelsesbestemmelser til artikel 39 i forordning (EØF) nr. 337/79 i vinproduktionsåret 1984/85

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 337/79 af 5. februar 1979 om den fælles markedsordning for vin (1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1208/84 (2), særlig artikel 6, stk. 3, artikel 39, stk. 8 og artikel 65, og

ud fra følgende betragtninger:

De i artikel 39 i forordning (EØF) nr. 337/79 omhandlede foranstaltninger bør gennemføres i overensstemmelse med bestemmelserne i Rådets forordning (EØF) nr. 2179/83 af 25. juli 1983 om fastsættelse af generelle regler for destillation of vin og biprodukter fra vinfremstilling (3);

det er nødvendigt dels at fastsætte de betingelser, efter hvilke producenterne skal opfylde den i artikel 39, stk. 2 og 3, i forordning (EØF) nr. 337/79 omhandlede forpligtelse og dels at fastsætte destilleriernes forpligtelser;

vinproducenter har pligt til at levere en produktmængde til destillation, hvis totale alkoholindhold er lig med en procentdel af den mængde alkohol, som naturligt findes i de druer, der anvendes til fremstilling af vin; det påhviler Kommissionen at fastsætte denne procentdel inden for et fastsat maksimum;

beregningen af den produktmængde, der skal leveres i forhold til alkoholindholdet i de druer, der medgår til vinfremstillingen, er yderst vanskelig at foretage i praksis, fordi forholdet mellem mængden af druer og den mængde vin, der fremstilles af samme, kan variere meget stærkt, afhængigt af druesorterne; disse vanskeligheder kan undgås og kontrollen gøres simplere og mere effektiv, hvis beregningen foretages på grundlag af alkoholindholdet i vinen; ved denne beregningsmåde bliver også foranstaltningens økonomiske formål nået, uden at producenterne forpligtes til at levere øgede mængder;

i overensstemmelse med artikel 13, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 2179/83, anvendes der en lavere sats for producenter, der leverer deres presserester af druer til fremstilling af ønocyanin; da den alkohol, der findes i presseresterne, udgør en betydelig del af den mængde alkohol, der kan leveres, er det hensigtsmæssigt at fastsætte denne sats til 3 %; i overensstemmelse med samme bestemmelse anvendes der en lavere sats for producenter af hvide k.v.b.d.; under hensyntagen til de erfaringer, der er gjort i de foregående produktionsår, er det hensigtsmæssigt at fastsætte denne sats til 5 %;

med henblik på at konstatere, om de produkter, der skal leveres, indeholder den fornødne alkohol, er det ligeledes nødvendigt i overensstemmelse med artikel 39, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 337/79 at fastsætte et fast naturligt alkoholindhold for hvert produktionsår og for hver vinavlszone; i henhold til artikel 39, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 337/79 gælder den pågældende forpligtelse imidlertid ikke for producenterne i visse zoner; da der ikke foreligger præcise oplysninger om alkoholindholdet for vine fra det næste produktionsår kan denne fastsættelse ske på grundlag af de gennemsnitsværdier i de foregående produktionsår, og på grundlag af kvalitetsforbedringen; det er dog nødvendigt at åbne mulighed for at ændre ovennævnte alkoholprocent inden vindestillationsperiodens begyndelse for at tage hensyn til de kvalitative resultater af høsten; erfaringerne har vist, at det er nødvendigt at give mulighed for at fastlægge afvigende alkoholprocenter for de administrative enheder, der er ramt af unormalt ugunstige vejrforhold, og som af medlemsstaterne anerkendes som katastroferamte;

opkøbsprisen for biprodukter fra vinfremstilling bør fastsættes under hensyntagen dels til nødvendigheden af at sikre, at forpligtelsen til destillation opfyldes fuldt ud af alle producenter, dels til markedsprisniveauet for alkohol, som hidrører fra vin;

det er nødvendigt at fastsætte visse frister for producenters og destilleriers gennemførelse af foranstaltningen for at sikre, at foranstaltningen bliver så effektiv som mulig;

det er nødvendigt at undgå risikoen for, at de produkter, der fremkommer ved destillation af visse vine, for hvilke den i artikel 39 i forordning (EØF) nr. 337/79 omhandlede forpligtelse gælder, skal forstyrre markedet for brændevin af vin med oprindelsesbetegnelse;

(1) EFT nr. L 54 af 5. 3. 1979, s. 1.
(2) EFT nr. L 115 af 1. 5. 1984, s. 77.
(3) EFT nr. L 212 af 3. 8. 1983, s. 1.

for at opnå en forbedring af vinens kvalitet er det nødvendigt, at alle presserester og alle bærme destilleres ; det er følgelig hensigtsmæssigt at fastsætte, at destillation af vin ikke er tilladt i begyndelsen af produktionsåret ;

destillerierne kan ifølge artikel 39, stk. 6, i forordning (EØF) nr. 337/79 enten modtage støtte for det produkt, der skal destilleres, eller levere destillatet til interventionsorganet ;

støttebeløbet bør fastsættes på grundlag af de i artikel 16 i forordning (EØF) nr. 2179/83 omhandlede kriterier ; for at undgå, at der fremstilles brændevin af ringe kvalitet, er det i mangel af fællesskabsbestemmelser på området nødvendigt at fastsætte, at den fremstillede brændevin skal opfylde kravene i de pågældende nationale bestemmelser ;

for at få støtte bør de pågældende indsende ansøgning vedlagt bestemte bilag ; af hensyn til en ensartet anvendelse af ordningen i medlemsstaterne bør der fastsættes indsendelsesfrister for ansøgningerne og frister for udbetaling af den relevante støtte til producenten, samt for fremlæggelse af bevis for, at opkøbsprisen er betalt ;

der bør fastsættes en fast pris, som interventionsorganerne skal betale for de produkter, som leveres dem ; det er ved fastsættelsen af denne pris nødvendigt at tage hensyn til de i artikel 18, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2179/83 fastsatte kriterier ;

da der ikke eksisterer en markedsordning for ethylalkohol på fællesskabsplan, er de interventionsorganer, som har til opgave at afsætte denne alkohol, tvunget til at videresælge til en pris, der er lavere end opkøbsprisen ; det er derfor nødvendigt at fastsætte, at forskellen mellem opkøbsprisen og salgsprisen for denne alkohol dækkes af EUGFL, garantisektionen, op til et vist fast beløb ;

bestemmelserne om finansiering af de interventioner, der er omhandlet i Rådets forordning (EØF) nr. 729/70 (1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2788/72 (2), bør omfatte interventionsorganernes overtagelse af produkter hidrørende fra destillation ;

visse vine, der i givet fald skal leveres til destillation for at opfylde forpligtelsen i henhold til artikel 39, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 337/79, kan forarbejdes til vin, tilsat alkohol, bestemt for destillation ; bestemmelserne vedrørende destillation bør derfor tilpasses i overensstemmelse hermed, jf. artikel 25 og 26 i forordning (EØF) nr. 2179/83 ;

når biprodukter fra vinfremstilling trækkes tilbage under kontrol i henhold til artikel 39, stk. 4 og 5, i forordning (EØF) nr. 337/79, er det nødvendigt at bestemme det gennemsnitlige mindsteindhold af alkohol i disse biprodukter ; da der ikke foreligger præcise oplysninger i denne henseende for næste produktonsår, kan alkoholbestemmelsen ske på grundlag af det gennemsnitlige alkoholindhold i de forskellige vinzoner i de foregående produktionsår ; den tilbagetagelsesordning, der tidligere anvendtes i visse medlemsstater, omfattede dog fastsættelse af et forskelligt og eventuelt gradueret alkoholindhold for de forskellige administrative enheder ; med henblik på en harmonisk overgang fra den gamle ordning til den nye ordning for tilbagetagelse under kontrol bør medlemsstaterne have bemyndigelse til på visse betingelser at fastsætte et gennemsnitligt minimumsalkoholindhold, der er større end det skønsmæssigt fastsatte indhold ;

for at Kommissionen kan danne sig et overblik over, om forpligtelsen til destillation af biprodukterne fra vinfremstilling overholdes, er det nødvendigt, at de pågældende medlemsstater på grundlag af meddelelser fra destillerierne regelmæssigt underretter Kommissionen om destillationens forløb og resultaterne heraf ;

i artikel 6 i forordning (EØF) nr. 337/79 er det fastsat, at kun producenter, der har overholdt de i artikel 39 i nævnte forordning fastsatte forpligtelser i en referenceperiode, der senere skal fastlægges, kan drage fordel af interventionsforanstaltninger ; det er derfor nødvendigt at fastlægge denne periode ;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomiteen for Vin —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING :

Artikel 1

Ved denne forordning fastsættes gennemførelsesbestemmelserne til artikel 39 i forordning (EØF) nr. 337/79 for produktionsåret 1984/85.

Artikel 2

1. Producenterne, der er undergivet den i artikel 39, stk. 2 og 3, i forordning (EØF) nr. 337/79 fastsatte forpligtelse, opfylder denne ved inden den 31. juli 1985 i overensstemelse med artikel 3 at levere

— presserester og bærme eller det flydende produkt, der er fremkommet ved fulstændig udpresning af druer og vinbærme, til et godkendt destilleri og

— eventuelt vin til et godkendt destilleri eller til en godkendt virksomhed, der foretager alkoholtilsætning med henblik på destillation.

(1) EFT nr. L 94 af 28. 4. 1970, s. 13.
(2) EFT nr. L 295 af 30. 12. 1972, s. 1.

2. De til destillation leverede produkters minimumsalkoholindhold fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 3

1. Alkoholindholdet i de produkter, der leveres til destillation, er lig med

— 8 % vol af alkoholindholdet i vinen, når denne fremstilles direkte af druer

— 3 % vol af alkoholindholdet i vinen, når denne fremstilles af druemost, druemost i gæring eller ung, ikke færdiggæret vin.

2. Det i stk. 1, første led, nævnte indhold nedsættes til

— 3 % for producenter, der leverer presserester til fremstilling af ønocyanin

— 5 % for producenter af hvid k.v.b.d. for den del af deres høst, som denne betegnelse kan benyttes for.

Artikel 4

Med henblik på bestemmelsen af alkoholindholdet i de produkter, der leveres til destillation, jf. artikel 39 i forordning (EØF) nr. 337/79, fastsættes det faste, naturlige alkoholindhold, der skal lægges til grund, til

— 8,5 % vol for zone B

— 9,0 % vol for zonerne C I

— 9,5 % vol for zone C II

— 10,0 % vol for zonerne C III

Såfremt de kvalitative resultater af høsten gør det nødvendigt, kan ovennævnte indhold ændres, inden de i artikel 7 omhandlede destillationer påbegyndes, for at der kan tages hensyn til disse resultater. Indholdet kan endvidere ændres for de administrative enheder eller dele heraf, der i medlemsstaternes nationale lovgivning er anerkendt som katastroferamte.

Artikel 5

1. Den pris, som destilleriet skal betale til producenten for presserester, bærme, det flydende produkt fremstillet ved fulstændig udpresning af presserester og vinbærme samt eventuelt vin leveret til destillation, herefter benævnt »opkøbspris for vinydelser«, fastsættes til 1,05 ECU/% vol/hl alkohol, der er indeholdt i de pågældende produkter.

2. Senest tre måneder efter at producenten har leveret produkterne, udbetaler destilleriet producenten et acontobeløb svarende til 80 % af opkøbsprisen, som fastsat i stk. 1.

Producenten kan dog aftale med destilleriet, at acontobeløbet udbetales efter leveringen af produkterne og senest en måned efter forelæggelse af fakturaen for de pågældende produkter.

Restbeløbet udbetales til producenten senest den 31. december 1985.

Artikel 6

Destillerierne sender senest den 10. i hver måned for den foregående måned en oversigt til interventionsorganet over de mængder produkter omhandlet i artikel 2, der er destilleret, og de ved destillationen fremkomne mængder produkter, fordelt på de i artikel 3, stk. 1, første afsnit, i forordning (EØF) nr. 2179/83 anførte kategorier.

Artikel 7

1. Destillation som omhandlet i artikel 39 i forordning (EØF) nr. 337/79 må ikke foretages efter den 31. august 1985, jf. dog artikel 11.

2. Vin, der eventuelt er leveret med henblik på opfyldelse af den i artikel 39, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 337/79 omhandlede forpligtelse, må først destilleres fra den 1. januar 1985.

Artikel 8

1. Destillerier er berettiget til støtte på de i stk. 2 fastsatte betingelser.

Støtten fastsættes til :

— 0,58 % ECU/% vol/hl fremstillet produkt, når dette er en neutral alkohol i overensstemmelse med definitionen i bilaget til forordning (EØF) nr. 2179/83 ;

— 0,49 % ECU/% vol/hl fremstillet produkt, når dette er en brændevin af presserester, der opfylder de gældende nationale kvalitetskrav ;

— 0,47 % ECU/% vol/hl fremstillet produkt, når dette er en vinbrændevin, der opfylder de gældende nationale kvalitetskrav ;

— 0,47 % ECU/% vol/hl fremstillet produkt, når dette er et destillat eller en råalkohol med et alkoholindhold på mindst 52 % vol.

2. Destillerier, som ønsker at modtage den i stk. 1 omhandlede støtte, indgiver senest den 31. oktober 1985 en ansøgning til interventionsorganet i den medlemsstat, på hvis område destillationen har fundet sted, idet der vedlægges

a) en oversigt over hver producents leverancer, med angivelse af mindst :

— vinens mængde, farve og faktiske alkoholindhold udtrykt i volumen,

— nummeret på det dokument, der er fastsat i artikel 53, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 337/79, i alle de tilfælde, hvor dette dokument i overensstemmelse med gældende fællesskabsbestemmelser er blevet udfærdiget for transport af produkter til destillationsanlæggene,

— mængde og art af biprodukter fra vinfremstilling ;

b) en angivelse, som attesteres af en kontrolinstans udpeget af den pågældende medlemsstat, af mængderne af

— neutral alkohol,

— brændevin af presserester,

— brændevin af vin,

— destillat eller råalkohol med et alkoholindhol på 52 % vol eller derover,

som er fremkommet ved destillation af biprodukter fra vinfremstilling eller af vin.

Medlemsstaterne kan kræve, at den i første afsnit, litra a), omhandlede oversigt påtegnes af en kontrolinstans.

3. Interventionsorganet udbetaler den i stk. 1 omhandlede støtte senest tre måneder efter indgivelsen af ansøgningen og af de i stk. 2 omhandlede bilag.

Destilleriet har pligt til inden den 1. februar 1986 at forelægge interventionsorganet bevis på, at det har udbetalt producenten opkøbsprisen for pligtige vinydelser inden for den i artikel 5, stk. 2, fastsatte frist.

Hvis beviset ikke foreligger inden den 1. februar 1986, kræver interventionsorganet støtten tilbagebetalt af destilleriet.

Hvis beviset fremlægges efter fristens udløb men inden den 1. maj 1986 og forsinkelsen ikke skyldes grov forsømmelighed fra destilleriets side, kræver interventionsorganet et beløb svarende til 20 % af den udbetalte støtte tilbage fra destilleriet.

Hvis det konstateres, at destilleriet ikke har udbetalt opkøbsprisen for vinydelser til producenten, udbetaler interventionsorganet inden den 1. juni 1986 producenten et beløb, der er lig med støtten, om fornødent gennem interventionsorganet i den medlemsstat, hvor producenten er hjemmehørende.

Artikel 9

1. Destilleriet leverer interventionsorganet et produkt med et alkoholindhold på mindst 92 % vol senest den 31. oktober 1985, eller såfremt artikel 11, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2179/83 anvendes, inden for den af den nationale myndighed fastsatte frist.

2. Den pris, interventionsorganet skal betale destilleriet, fastsættes til 1,72 ECU/% vol ren alkohol/hl.

Har destilleriet modtaget støtte på de i artikel 8 fastsatte betingelser, nedsættes denne pris med et beløb svarende til støtten.

Har destilleriet ikke modtaget støtte, anvendes bestemmelserne i artikel 8, stk. 2.

3. Ved anvendelsen af artikel 18, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 2179/83 fastsættes de differentierede priser til følgende :

— 1,82 ECU/% vol ren alkohol/hl for alkohol hidrørende fra destillation af presserester

— 1,54 ECU/% vol ren alkohol/hl for alkohol hidrørende fra destillation af vine, vinbærme eller flydende produkter fremkommet ved fuldstændig udpresning af presserester eller vinbærme.

4. De i stk. 2 og 3 omhandlede priser gælder neutral alkohol, der opfylder definitionen i bilaget til forordning (EØF) nr. 2179/83. For andre former for alkohol nedsættes de i stk. 2 og 3 omhandlede priser med 0,11 ECU/% vol ren alkohol/hl.

5. Interventionsorganet betaler destilleriet senest tre måneder efter datoen for alkoholens levering.

Artikel 8, stk. 3, andet, tredje og fjerde afsnit, anvendes med de nødvendige tilpasninger.

Artikel 10

1. Den europæiske udviklings- og garantifond for Landbruget, garantisektionen, medfinansierer en del af interventionsorganernes udgifter til overtagelse af alkoholen.

Beløbet hertil fastsættes til 0,76 ECU/% vol alkohol pr. hl overtaget alkohol.

For alkohol, der overtages i medfør af artikel 11, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2179/83, fastsættes beløbet dog til 0,18 ECU/% vol alkohol pr. hl.

2. Artikel 4 og 5 i forordning (EØF) nr. 729/70 anvendes i forbindelse med denne medfinansiering.

Artikel 11

1. I det i artikel 26, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2179/83 omhandlede tilfælde forelægges kontrakten eller angivelsen om levering med henblik på alkoholtilsætning for det kompetente interventionsorgan til godkendelse senest den 31. januar 1985.

Interventionsorganet meddeler producenten resultatet af godkendelsesproceduren senest femten dage efter datoen for kontraktens eller angivelsens forelæggelse.

2. Fremstillingen af vin tilsat alkohol med henblik på destillation må kun finde sted fra den 1. januar 1985 til den 31. august 1985 og i alle tilfælde efter godkendelse af kontrakten eller angivelsen.

3. Destillation af vin tilsat alkohol med henblik på destillation må ikke finde sted efter den 31. oktober 1985.

4. Virksomheden sender senest den 10. i hver måned interventionsorganet en opgørelse over de mængder vin, der er leveret i den foregående måned.

5. For vin tilsat alkohol med henblik på destillation modtager virksomheden en støtte på 0,45 ECU/hl/% vol virkeligt alkoholindhold i vinen inden alkoholtilsætningen.

For at modtage støtte indsender virksomheden senest den 30. november 1985 en ansøgning til det kompetente interventionsorgan vedlagt en kopi af ledsagedokumenterne for transporten af den vin, ansøgningen gælder, eller en oversigt over disse dokumenter.

Medlemsstaterne kan kræve, at kopierne eller oversigten som omhandlet i andet afsnit påtegnes af en kontrolmyndighed.

Støtte udbetales senest tre måneder efter datoen for fremlæggeselse af bevis for, at den i artikel 26, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 2179/83 omhandlede sikkerhed er stillet, og under alle omstændigheder efter datoen for godkendelsen af kontrakten eller angivelsen.

6. Sikkerheden frigives kun, hvis der senest den 31. marts 1986 er forelagt bevis for følgende, jf. dog artikel 23 i forordning (EØF) nr. 2179/83 :

— at den samlede mængde vin, som er anført i kontrakten eller angivelsen er blevet tilsat alkohol med henblik på destillation og er blevet destilleret,

— at opkøbsprisen for vinydelser er betalt til producenten inden for den i artikel 5, stk. 2, omhandlede frist.

Hvis det i første afsnit omhandlede bevis ikke er fremlagt senest den 31. marts 1986, kræver interventionsorganet støttebeløbet tilbagebetalt af den virksomhed, der har foretaget alkoholtilsætningen.

Fremlægges beviset efter fristens udløb men inden den 1. juli 1986, kræver interventionsorganet et beløb på 20 % at støttebeløbet tilbage.

Konstateres det, at virksomheden ikke har udbetalt producenten opkøbsprisen for vinydelse, udbetaler interventionsorganet inden den 1. august 1986 producenten et beløb lig med støttebeløbet, i givet fald gennem interventionsorganet i den medlemsstat, hvor producenten er hjemmehørende.

Artikel 12

Det gennemsnitlige minimumsindhold af alkohol i biprodukter fra vinfremstillingen, der trækkes tilbage under kontrol, jf. artikel 39, stk. 4 og 5, i forordning (EØF) nr. 337/79, fastsættes til :

— i zone A : 1,8 % vol. dt biprodukt

— i zone B : 2,0 % vol. dt biprodukt

— i zonerne C : 3,2 % vol. dt biprodukt.

Såfremt anvendelsen af de i stk. 1 omhandlede satser som følge af de særlige høstforhold forhindrer eller måske vil forhindre en passende kontrol af overholdelsen af forpligtelsen i artikel 39, stk. 1, første afsnit, i forordning (EØF) nr. 377/79, kan medlemsstaterne for en eller flere administrative enheder eller dele af administrative enheder fastsætte større satser end dem, der omhandles i stk. 1.

Artikel 13

1. Uden at dette i øvrigt berører anvendelsen af bestemmelser i artikel 6 i forordning (EØF) nr. 337/79, og bortset fra tilfælde af force majeure, fastsætter den kompetente myndighed, såfremt producenten eller destilleriet ikke opfylder en af de forpligtelser, der påhviler ham/det i medfør af nærværende forordning, de foranstaltninger, som den skønner nødvendige under hensyn til påberåbte omstændighed.

2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de tilfælde, hvor stk. 1 er blevet anvendt, samt om, hvorledes anmodninger om anvendelse af force majeure-klausulen er blevet imødekommet.

Artikel 14

1. Medlemsstaterne sender senest den 20. i hver måned Kommissionen en oversigt for den foregående måned med følgende angivelser :

— de mængder vin og vin tilsat alkohol bestemt for distillation, der eventuelt er destilleret,

— de mængder alkohol, der er leveret til interventionsorganerne i forbindelse med destillation som omhandlet i artikel 39 i forordning (EØF) nr. 337/79,

— de mængder brændevin af presserester eller brændevin af vin, der er produceret, samt de mængder alkohol, disse produkter indeholder
— de mængder andre produkter med et alkoholindhold på minst 52 % vol., for hvilke der ansøges om støtte.

2. For alkohol, der er overtaget af interventionsorganerne, giver medlemsstaterne inden den 1. oktober 1984 Kommissionen meddelelse for produktionsåret 1983/84 om salgspriserne i hele produktionsåret samt om de mængder, der er solgt til disse priser, og de pågældende produkters kendetegn.

3. Inden den 1. marts 1986 giver medlemsstaterne Kommissionen meddelelse om de tilfælde, hvor destillerierne ikke har overholdt deres forpligtelser, og om de foranstaltninger, der er truffet som følge heraf.

Artikel 15

De i artikel 5, 8 og 9 nævnte beløb omregnes til national valuta ved hjælp af den repræsentative kurs, som den 1. september 1984 gælder for vinsektoren.

Artikel 16

Den i artikel 6, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 337/79 omhandelde referenceperiode for så vidt angår de i samme forordnings artikel 39 omhandlede forpligtelser, går fra den 1. september 1983 til den 31. juli 1984.

Artikel 17

Denne forordning træder i kraft den 1. september 1984.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. august 1984

På Kommissionens vegne

Poul DALSAGER

Medlem af Kommissionen